

DÉLMAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

„Teltházás” a város

Dr. Ábrahám Kálmán és dr. Kornidesz Mihály látogatása

Ha más forrásból nem is tudnánk, észrevehetnénk az autóparkolók zsúfoltságából is, hogy a hét utolsó napjában és ma, vasárnap ismét „teltházás” Szeged. Az autóbusszok számára kijelölt — úgy tűnik, kevés — várakozóhely a Somogyi utcában szűknek bizonyult: az ifjúsági napok rendezvényeire érkező csoportok járművei elfoglaltak minden talpalatnyit, pontosabban kerék alatti helyet.

Az idegenforgalmi hivataltól kapott tájékoztatás szerint az utolsó júliusi napokban sem lehetett előzetes bejelentés nélkül szálláshoz jutni Szegeden, fiatalokkal teltek meg a kollégiumi, a szállodai szobák és a kempingek is. Szombaton 5 ezer „háló”-vendége volt a városnak hivatalosan, s legalább kétszer annyian szálltak meg rokonoknál, ismerősöknél Szegeden és a közeli községekben, városokban.

A csoportokon kívüli körülből ezren indulhattak városnézésre panoráma autóbusszal, s már a sétahajó járatra is elővetelben keltek el a jegyek. Olyan nagy volt az érdeklődés a 12 forintos, egy óras hajóút iránt, hogy egyéni jelentkezőkkel telt meg az Odessza hajó. Zsúfoltak voltak egyébként a strandok is.

Este fél 8 tájban a város „szíve” ismét a Dóm tér lett.

Dr. Ábrahám Kálmán (középen) a Játékok nézőterén

A fanfárszóra gyülekező fiatalok, az ifjúsági napok lengyel vendégei és magyar résztvevői — akik tizenegy különvonattal és 31 autóbusszal érkeztek pénteken — tegnap, szombaton este a szabadtérin megtekintették a Lear király második előadását.

A téren tegnap másodikban mutatta be az ország vezető színészeiből verbuvált társulat Vámos László ren-

dezésében Shakespeare halhatatlan remekművét, a Lear királyt, Bessenyei Ferencsel a címszerepben. A nézőter ezúttal is zsúfolásig megtelt. Az előadást megyei és városi párt- és állami vezetők farsaságában megtekintette dr. Ábrahám Kálmán építésügyi és városfejlesztési miniszter és dr. Kornidesz Mihály, a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának osztályvezetője.

Jubileumi verseny

Kábelexport — határidő előtt

Az exportkábelek határidő előtti kiszállítása, a hiányzó létszám pótlása, a minőség javítása és a takarékos munka szerepel legnagyobb hangsúllyal a Szegedi Kábelgyár ötven brigádjának idei munkaversenyében. Hasonló témákban születtek többlet-főljánlások a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 60. évfordulója tiszteletére, valamint a Vasas Szakszervezet megalakulásának századik évfordulója alkalmából. Az első felév végén kiderült: az eltelt idő arányában teljesítették vállalásaikat.

Termelési értéktervét két tized százalékkal teljesítette túl a kábelgyári közösség; az érték 704 és fél millió forint. Határidő előtt csaknem egy hónappal készült el a Szovjetunióknak gyártott 41 millió forint értékű — félmillió méternyi — kábel. A csehszlovák megrendelőknek is eljuttatták az ígért négy milliárd forint értékű terméket. Az elvárhatónál több gép kezelésével most is enyhítettek némileg a munkáskezek hiánya okozta gondokon, ilyen módon több mint hat ember munkáját tudták pótolni. Az egész évre tervezett négy milliárd forintos megtakarítás nagy részét július végéig elérték: az energiával, a nyomtatványokkal, a papírral való gondos gazdálkodással, s a kocsiallaspénz mérséklésével 3 millió 725 ezer forintot takarítottak meg.

A közvetlen termelőmunkát végző 27 brigád versenye évek óta jó eredményeket hoz a kábelgyárnak. Az első félévi munka alapján első helyen áll az erősáramú üzem Zalka Máték kábelgyártó szocialista brigádja, 118 százalékos teljesítménnyel. Őket követi a hasonló tevékenységet végző Alkotmány és Kábel brigád, negyedik az erősáramú vezetékgyártó Ho Si-Minh brigád, ötödik a fémműzem November 7. dróthúzó brigádja. Művezetők részére három éve írták ki először az egyéni versenyzést. Idén 15-en indultak; közöttük a végző sorrendet év végén állapítják meg. Pontszámaikat a termelési érték, a munkaverseny szervezése, a balasztmentes munka, az új dolgozók betanítása, a fiatalokkal való foglalkozás és az önképzés alapján határozzák meg.

Sziporkázó karnevál

Tegnap, szombaton délután több tízezer érdeklődő jelenlétében, a Széchenyi téren rendezték meg a szegedi ifjúsági napok leglátványosabb akcióját, a vidám, színes ifjúsági karnevált. A szegedi munkásfiatalok közel ötven sziporkázó produkcióval vonultak fel. A menet élén az első magyar—lengyel barátsági napon Szegeden tartózkodó lengyel küldöttség haladt. (Részletes tudósításunk a 4. oldalon.)

Lengyel fiatalok a menet élén

A Szlovjanka-együttes fergeteges tánca

Nyugat-Európa olajért könyörög

Acs S. Sándor felvételei

A szegedi telefonhelyzet — görbétükörben

Az V. ötéves tervben

Százmilliókat költenek a lakások felújítására

Nem vagyunk annyira gazdagok, hogy az öreg lakásokat lebontsuk. De a világon egyetlen állam sincs abban a helyzetben, hogy a régi házakat szanálja, ha azokat még fel lehet újítani és tudják használni. Nincs olyan ország, ahol megengedhetik azt a luxust, hogy az 50—70 éves otthonokat felszámolják. Mert ellenkező esetben a lakásra várók száma sohasem csökken.

Kényszerből nagyon sok pénzt költenek az öreg házak lakások felújítására. Az V. ötéves tervben Szegeden 850 millió forintot. Nagyon sok házra azonban az idő már rászámolt, és akármennyire is sajnáljuk azokat, neki kell esni csákkánnyal és csak az emlékeztetben marad valami városképi jelentőségűből. Mert ez is egy szempont. A házak, lakások felújításánál a gazdaságosság elve mellett — hogy még értelme legyen a lakást rendbehozni — az sem mindegy, a ház, a lakás hol fekszik, mennyire tartozik Szeged patinájához. A város vezető szervei felmérések, szakmai vélemények alapján döntenek — s így az V. ötéves tervben Szegeden 1070 lakás felújítását tervezi az Ingatlankezelő Vállalat.

Meditálni lehet azon, hogy sok-e ez, vagy kevés? Ha azt vesszük, hogy 1995-ig Szegeden 7 ezer lakást kell felújítani, akkor az elégedetlenség miatt ingathatjuk a fejünket. Mert felvetődik min-

denkiben, mit csináltak eddig, miért maradt ilyen sok lakás az elkövetkezendő esztendőkre. Tehát gyorsabban kellene haladni — ezt a társadalmi vezető testületek nem egyszer hangoztatták már —, de nehéz gyorsan haladni, mert az évtizedes elmaradást nem könnyű megszüntetni.

A felújítás ütemének sok minden határt szab. Például: mennyi a tanács pénze, elegendő-e a munkások, tervezők, az átalakítás alatt hol tudják elhelyezni a lakókat? Mind fontos kérdések, mert például évekkal ezelőtt még alig volt átmeneti lakás. Ma Szegeden 240 ilyen otthont tartanak számon, és 1979-ig elegendőnek is látszik. A megyei városok közül jelenleg Szeged van a legjobb helyzetben, hiszen Miskolc és Pécs — ahol több állami lakás van, mint itt — közel

sem rendelkezik ilyen lehetőséggel.

Hogy az állam milyen nagy összegeket költ a tanács lakásokra, fenntartásukra, javításukra, arra itt a következő példa. Szegeden 18 ezer 500 állami lakás bérlője évente 85 millió forint lakbért fizet. A lakások fenntartása, felújítása ennek duplájába kerül, és a hiányzó milliókat a tanács adja. (Megjegyezzük, hogy az OTP a szövetkezeti lakások tulajdonosa, mindent fedez, tehát neki kétszeresébe kerül a lakás.) A kis számvetésből is kitűnik, hogy az állami lakás bérlője milyen nagy kedvezményt élvez. Ezért elvárható lenne, végül is a saját érdekében minden érintett lakótól, hogy nagyobb állampolgári feyelemmel támogassa a javítást, felújítást.

H. M.

Olajvezeték, együttműködéssel

Országszerte jól ismert ma már az NDK-ban ez a név: ENERGOPOL—1. Így hívják azt a különlegesen szakosított lengyel vállalatot, amelynek bagger- és darukezelői, hegesztői és szerelői eddig több mint ezer kilométeren segítettek megépíteni a Szovjetunióból érkező „folyékony arany”, a kőolaj vezetéket.

Az együttműködés 11 évvel ezelőtt kezdődött. Az első, 336 kilométer hosszú csővezeték az Odera-menti Schwedtől Leunaig épült ki. Ezt követte a Rostock—

Schwedt közötti vonal, amelynek 202 kilométer hosszú vezetéke a „tenger kapujához”, a korszerű, új olajkikötőhöz nyitotta meg az utat. A jelenleg Schwedtben dolgozó lengyel szakemberek és német kollégáik most Leuna felé építik a második vezetéket, mert az első már nem elegendő a szakadatlanul áramló szovjet kőolaj szállítására. Időközben meleg, személyes barátság is szövődött a két ország szakemberei között.